

Zápis ze schůzky Pražské družiny SO konané dne 19. května 2026 na „Celnici“

Přítomno 8 bratrů, 3 sestry a 1 host – viz prezenční listina

Po přivítání Amálkou jsme tradičně zahájili Junáckou hymnou, poté následovala Židovská přísloví:

„Kdo ve dvaceti není dost zdrav, ve třiceti dost chytrý, ve čtyřiceti dost bohat, ten si do sta let nepolepší.“

„Každý učitel tě něčemu naučí, no nejvíce tě naučí vlastní žáci.“

„Co náš rozum nevyřeší, to vyřeší čas.“

„Bůh nemůže být všude, proto stvořil matky.“

Na tradiční dotaz, zda někdo napíše dnešní zápis, se zraky přítomných stočily pod stůl nebo ke stropu (copak tam asi hledaly ?) a tak si rádkyně rezignovaně povzdechla, že je to asi opět na ní.

Popřáli jsme si k narozeninám – v květnu žádný bratr nepřibyl – a tak jsou to ryze sesterské narozeniny

sestra Zdena Krejčíková – 94 let (5.5.)

sestra Ivana Zelinková – 76 let (12.5.)

sestra Dáša Housková – 92 let (17.5.)

sestra Marie Kůsová Madla – 68 let (18.5.)

sestra Vladka Hůlková Amálka – 74 let (23.5.)

sestra Milada Bláhová Míťa – 90 let (26.5.)

sestra Miriam Kupková Čakanka – 53 (31.5.)

Amálka oznámila, že návrh na našeho nového člena SO byl předán v termínu, o přijetí sestry Dagmar Brabcové – Dášy bude OR SO jednat v červnu.

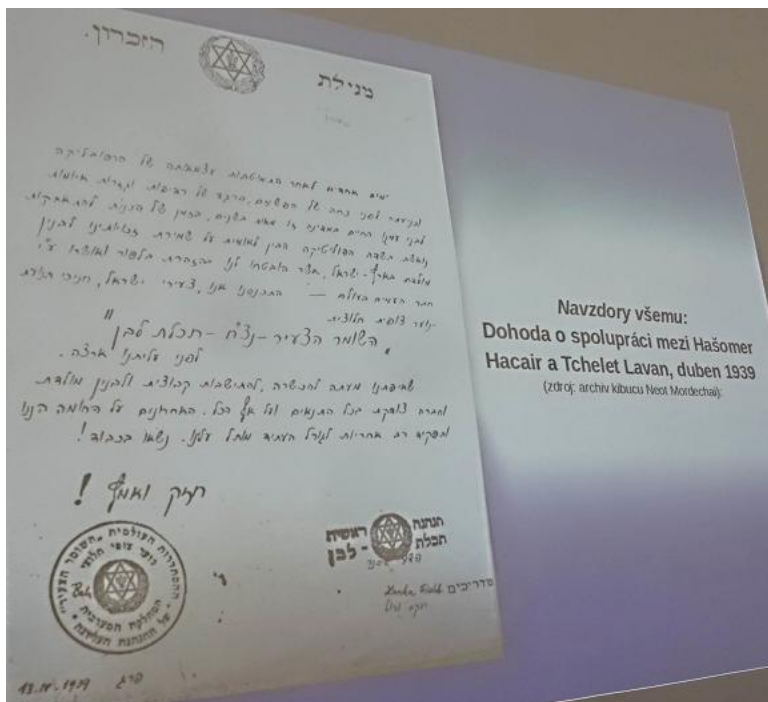
Také vyřídila pozdravy od sester a bratrů, kteří nemohou přijít na schůzku - opět obvolala téměř všechny a všichni pozdravují. Navštívila sestru Zdenu Krejčíkovou v Domově pro seniory, popřála jménem celé družiny k jejím devadesátým čtvrtým narozeninám a předala malý dárek. Sestra Zdena měla upřímnou radost a všechny nás moc pozdravuje. Zdravotně na tom není moc dobře, ale zdárně komunikuje. Amálka také navštívila bratra Josefa Jedličku - Bagheeru na Zahradním městě. Společně zašli na kafičko a jahodovou limču. Dvě hodinky utekly jako voda, ale i tak se toho mnoho probralo. Bagheera všechny moc pozdravuje a lituje, že se svým chodítkem se nikam dál než do okolí svého bydliště nedostane. Takto jsou na tom podobně další členové naší družiny - cestování po Praze s chodítky ve vyšším věku je náročné.

Amálka se sestrou Blankou Hejhalovou se vrátily z Oldskautské Lesní školy (10. 5. - 17. 5. 2026) a tak se Amálka podělila o ještě čerstvé zážitky z týdne, který strávily v kolébce českého skautingu, na Orlovech. Čtrnáct frekventantů, stálí i externí instruktoři a téměř celý deštivý týden. I přes nepřízeň počasí to byl týden velice družný, s výměnou zkušeností i nových poznatků. Došlo i na kombinaci pěšího turismu a motoskautingu, orientačního běhu - pochodu, rukodělek i zpěvu. Při závěrečném ohni - neohni (venku děsně lilo a tak si připravenou hranici pokusíme zažehnout v listopadu) jsme si vyslechli úryvky z literárních děl českých i zahraničních spisovatelů, vtipných scének s hlubokými myšlenkami a důstojně zakončili týden v lesích.

Hlavním programem dnešní schůzky bylo povídání na téma „ Skauti pod modrobílou vlajkou“ - Sionistický skauting v Česko-

slovensku v letech 1918 - 1949; o své posbírané zkušenosti se s námi
přišla podělit sestra Jitka Radkovičová - Tiki: (viz dále příloha)

Po skončení vyprávění o židovském skautingu Amálka připomněla
červnovou schůzku 9. 6. v 16:00 opět na Celnici a **oddílovou schůzi na Vinohradech v sobotu 19. září - pro nás již od 9:00 hod.**

Schůzku jsme zakončili Večerkou v 18:00 hodin.

Zapsala: Amálka
foto: Derviš

Příloha

Skauti pod modrou vlajkou

Sestra Jitka Radkovičová se věnuje historii židovského skautingu v Československu již několik let. Opakovaně se vrací do Izraele, kde čerpá nejen z archivů kde je shromážděna skautská židovská historie, ale i od pamětníků a jejich dětí či vnoučat. Na skautování v našich zemích se totiž vzpomíná do dnes a vzpomínky se předávají se z rodičů na děti.

Skautské židovské hnutí tehdy fungovalo jak v Čechách, tak na Moravě, na Slovensku i na Podkarpatské Rusi. Hnutí byla začleněna buď do Svazu skautů, nebo do Federace čs. skautingu.

Na přelomu let 1938/1939 bylo jasné, že Židé budou muset opustit vlast a přesídlit do Palestiny. V židovských oddílech se proto k běžným metodám přidávala jako nadstavba výuka hebrejštiny, výuka dějin Palestiny a geografie apod.

Odpovědí na antisemitské tendence v Německu byl vznik první židovské organizace skautského typu v Rakousku-Uhersku již v roce 1912. Nesl název Blau Weiss (Modro-bílí). Členkou tohoto hnutí u nás byla v roce 1915 např. spisovatelka, žurnalistka a překladatelka Irma Singer, která odešla mezi prvními do Palestiny již v roce 1920. U nás bylo hnutí Blau Weiss rozšířeno nejprve v sudetských německy

mluvících oblastech, ale posléze se rozšířilo i do větších měst (Prahy, Teplic, Brna, Ostravy, Olomouce, Prostějova, Karlových Varů).

Po vzniku republiky v roce 1918 se Židé hlásili k novému státu, byly akceptovány požadavky Židů na např. uznání hebrejštiny a organizace se přejmenovala na Tchelet Lavan (hebrejský název pro Modro-bílí).

Zásadní postavou v hnutí Tchelet Lavan byl Filip Böhm, který již v roce 1917 jako student stavební průmyslovky představuje část odkazu tohoto hnutí a o deset let později staví v Haifě amfiteátr pro 2000 lidí. Dodnes po něm zůstalo na 200 staveb.

V Čechách vznikly židovské oddíly v roce 1920, na Slovensku až v roce 1924. Odznakem se stala skautská lilie v kombinaci s nejrůznějšími židovskými symboly.

V roce 1938/1939 jsou všechna židovská hnutí zakázána. Židé jsou vyháněni a vyváženi z obcí, pomoc jim zajišťují právě členové židovských oddílů, kdy jim poskytují spacáky, stany, polní kuchyně apod.

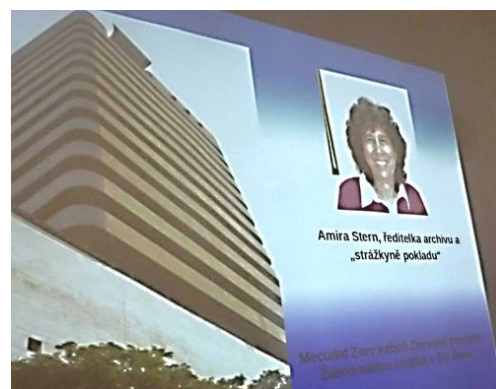
Protože mnoho Židů odcházelo do Palestiny již v roce 1920, kdy zde vybudovali jakési zázemí, mohli pak poskytnout dalším uprchlíkům, kterým se podařilo včas opustit Československo, potřebnou pomoc a záchytné body. Mnozí z nich prošli

skautskou výchovou rozšířenou o židovskou nadstavbu. V oddílech členové skládali slib, kde slibovali věrnost Československé republice a židovskému národu.

Za okupace byla veškerá činnost zakázána, pracovalo se ilegálně. Členové oddílů provozovali např. výukové kroužky pro děti, neboť výuka židů byla zakázána. Pomáhali starým a nemocným při přípravě do transportů např. do Terezína apod.

Po válce byla situace v naší zemi dost tristní, obnovilo se pouze několik málo oddílů. Zakládaly se domovy pro sirotky, uskutečnily se zimní i letní tábory, které směřovaly k jedinému cíli - odjezdu těchto členů do Palestiny.

Všechny dochované dokumenty, které si odcházející Židé odvezli s sebou do Palestiny, jsou buď v rodinách, nebo se předávají do archivu. Nic se nevyhazuje, je to pečlivě uchováváno a uctíváno. Je to jediné dědictví o židovském skautingu v Československu, neboť to co Židé zanechali zde, bylo za války nenávratně zničeno, spáleno.

V Praze funguje dnes jediný židovský oddíl, a to na Vinohradech.

Z přednášky sestry Jitky Radkovičové - Tiki sepsala poznámky Amálka, foto Derviš

Dne 19. května 2026